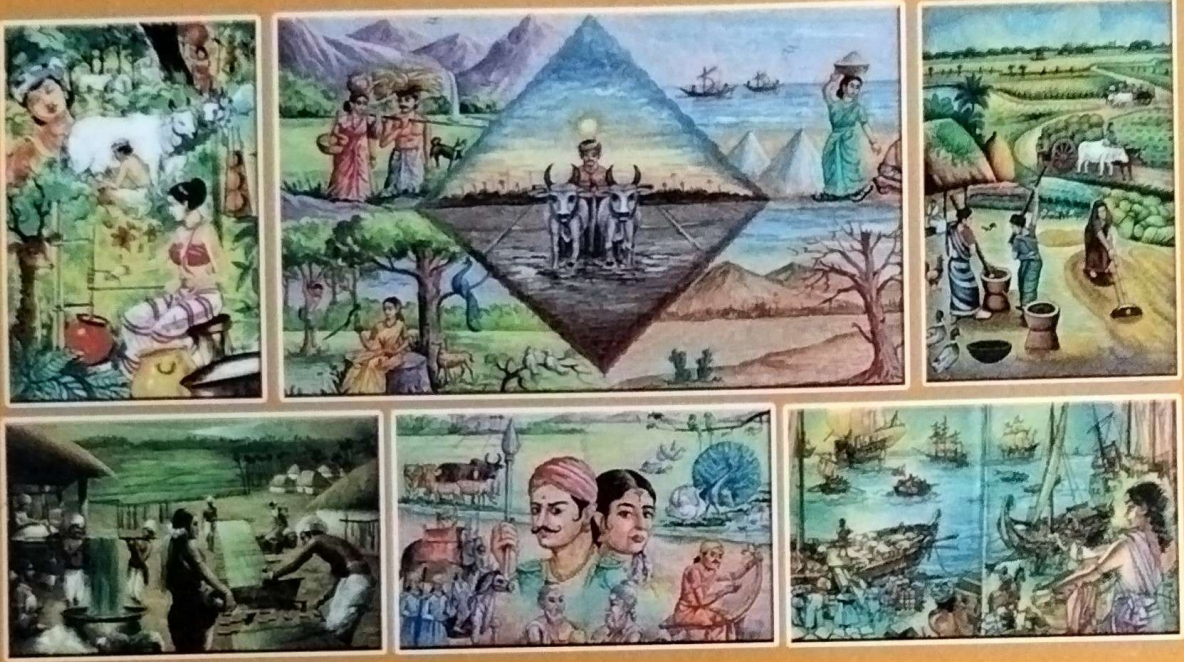

சங்க இலக்கியத்தில்
தொழில்களும் தொழில்நுட்பப்பதவுகளும்

பன்னாட்டுக் கருத்தாங்க ஆய்வுக் கோவை

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் பா. அருள்ஜோதி

தமிழ்த்துறை

நல்லமுத்துக் கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி (தன்னாட்சி)

பொள்ளாச்சி 642 001.

**சங்க இலக்கியத்தில் தொழில்களும்
தொழில்நுட்பப் பதிவுகளும்**
(பன்னாட்டுக் கருத்தரங்க ஆய்வுக் கோவை)

பதிப்பாசிரியர்
முனைவர் பா.அருள்ஜோதி

நல்லமுத்துக் கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி
தமிழ்த்துறை

தேசிய மீள்தர மதிப்பீடு & மதிப்பேற்றுக் குழுவின் தகுதி பெற்றது
ஐ.எஸ்.ஓ. 2001 – 2015 தரச் சான்றிதழ் பெற்றது
90, பாலக்காடு ரோடு, பொள்ளாச்சி – 642 001.

E-mail: ngm@ngmc.org

Website: www.ngmc.org

சங்க இலக்கியத்தில் தொழில்களும் தொழில்நுட்பப் பதிவுகளும்
(பன்னாட்டுக் கருத்தரங்க ஆய்வுக் கோவை)

பதிப்பாசிரியர்	:	முனைவர் பா.அருள்ஜோதி
பதிப்புரிமை	:	பதிப்பாசிரியர்
முதற்பதிப்பு	:	ஜூலை, 2019
வெளியீடு	:	தமிழ்த்துறை என்.ஜி.எம் கல்லூரி பொள்ளாச்சி - 642 001.
அச்சாக்கம்	:	SS INFOTECH விஜய் காம்ப்ளக்ஸ், பாலக்காடு ரோடு, பொள்ளாச்சி - 642 001.
அலைபேசி	:	9865880311
பக்கங்கள்	:	XIX + 475 - 493
விலை	:	ரூ. 500 /-

ISBN : 978 - 93 - 87009 - 54 -7

**BUSINESS TECHNIQUES AND TECHNOLOGICAL ENCRPTIONS
IN SANGAM LITERATURE
(INTERNATIONAL CONFERENCE)**

Editor	:	Dr.B.Aruljothi
Copyrights	:	Editor
First Edition	:	July, 2019
Published by	:	Department of Tamil N.G.M.College, Pollachi - 642 001.
Printing at	:	SS INFOTECH, Vijay Complex, Palakkad Road, Pollachi - 642 001.
Cell	:	9865880311
Pages	:	XIX + 475 - 493
Prize	:	Rs.500 /-

சங்க இலக்கியங்களில் தொழில் பயன்பாடும் வணிகப் பின்புலமும்

முனைவர் க.தனலட்சுமி,
உதவிப்பேராசிரியர்,
என்.ஜி.எம் கல்லூரி,
பொள்ளாச்சி.

“முத்துக் குளிப்பதொரு தென்கடலிலே மொய்த்து வணிகர் பல
நாட்டினர் வந்தே நத்தி நமக்கினிய பொருள் கொணர்ந்து நமமருள்
வேண்டுவது மேற்கரையிலே”

(பாரதியார் கவிதைகள், ப. 24)

என்ற மகாகவியின் தொழில், சிந்தனை இருபதாம் நூற்றாண்டிற்கு
மட்டுமல்ல மூவாயிரம் ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பே பொருந்துவதாய்
உள்ளது. பண்டைய சங்கச் சான்றோர்கள் பண்டுதொட்டே பல்வகைத்
தொழில்களைச் செய்ததோடு மட்டுமல்லாமல் கடல் கடந்து அவற்றை
வணிகமும் செய்துள்ளனர். பல்வேறு கைவினைத் தொழில்களைச்
சங்க மக்கள் செய்திருந்தாலும் நீராதாரத்தைக் கொண்டிலங்கிய சில
முக்கியத் தொழில்களையும் அவற்றைக் கடல் கடந்து வணிகம்
செய்த திறன்களையும் ஆராய்வதையே அடிப்படை நோக்கங்களாகக்
கொண்டு இவ்வியல் விரிகின்றது.

நீராதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு விளங்கக் கூடிய
முக்கியத் தொழில்களாக வேளாண்மைத் தொழில், ஆநிறை
வளர்த்தல், மணிகள் மற்றும் சங்கு அணிகள் தயாரித்தல்,
மீன்பிடித்தல், முத்துக்குளித்தல், வணிகம் ஆகியவற்றைக்
குறிப்பிடலாம்.

வேளாண்மைத்தொழிலுக்கு அடிப்படையே நீராதாரங்கள் ஆகும்.
‘நீர்நிறி அமையாது உலகு’ என்பதை மாபெரும் அறிவியல் தத்துவம்
என்ற பார்வையில் நம்மவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். ஒரு கவளம்
சோற்றுக்குள் நீரின் தேவை எவ்வளவு ஒளிந்திருக்கிறது என்பதை நாம்
அறிய வேண்டும். வேளாண்மை செய்யத் தொடங்கிய மனிதன் நீர்
நிலைகளுக்கு அருகில் தனக்கும் தன் கூட்டத்திற்கும் தேவைப்படுகிற
உணவுப் பொருட்களைக் கூட்டத்துடன் இணைந்து உற்பத்தி செய்யத்
தொடங்கினான்.

வேளாண் தொழில் நீராதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே
வீளங்குகின்றது. அவற்றுள் மழை, பொய்கை, குளம், ஆறு
ஆகியவை முக்கியப் பங்கு பெறுகின்றன. எல்லாவற்றிற்கும் மழை
நீரே தாய்மையாம்.

நீலத்து அன்ன நீர்பொதி கருவின்
மாவிகம்பு அதிரமுழங்கி ஆலியின்
நிலம் தண்ணென்று கானம் குழைப்ப
இனம்தேர் உழவர் இன்குரல் இயம்ப

(அகம். 314: 1 - 4)

என்ற வரிகள் மழை பெய்தமையால் உழவர்கள் மகிழ்ச்சி அடைந்து
உழவுத் தொழில் மேற்கொண்டது புலனாகிறது. இயற்கை
நிநிலைகளான பொய்கைக்கு அருகில் வயல்கள் செழித்து
வளர்ந்ததைச் சங்க இலக்கியங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன.

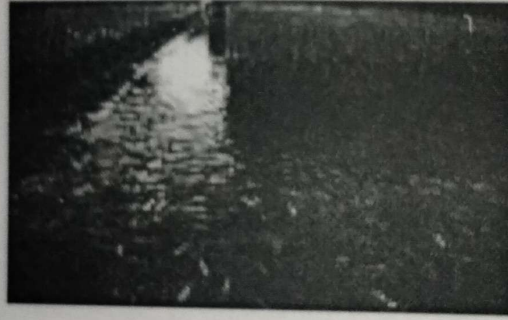
குளக் கீழ் விளைந்த களக் கொள் வெண்ணெல்

(புறம். 33: 5)

காவிரி அணையும் தாழ்நீர்ப் படப்பை
நெல்விளை கழனி

(புறம். 385: 8, 9)

ஆகிய வரிகள் குளம் மற்றும் ஆறுகளால் நெல் விளைச்சல்
அதிகமானதைக் குறிப்பிடுகின்றன.

மருதநீல வளம்

..... உறுபெயல்
தண்துளிக்கு ஏற்ற பல உழு செஞ் செய்
மண் போல் நெகிழ்ந்து

(அகம் 26: 23 - 25)

என்ற வரிகள் மழையால் உழப்பட்டதை எடுத்துரைக்கின்றன.

நீரூழ் வளவயல்

(அகம். 306: 5)

நீர் பரந்த செறுவின்

(புறம். 338: 1)

ஆகியவரிகள் நீரிநிறைந்த வயல்களைக் குறிப்பிடுகின்றன.
 நீரிநிறைந்த வயல்களில் நாற்று நடத்தை,
 முடிநாறு அழுத்திய நெடுநீர்ச் செறுவில்
 (பெரும். 212)

என்ற வரியால் அறியலாம்.

அரிகால் மாறிய அம் கண் அகல் வயல்
 மறு கால் உழுத ஈரச் செறு

(நற். 210: 1 - 2)

என நெல் அறுவடை செய்யப்பட்டவுடன் மறுபடியும் உழுவதற்கு நீரே
 ஆதாரமாக விளங்குவது பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

கடல்விளை அழித்தின் கணம்சால் உமணர்

(அகம். 169: 6)

இருங்கழிச் செறுவின் வெள்உப்பு

(மதுரை. 117)

என வெண்மையான உப்பை விற்றுள்ளனர். இதற்குக் கடல் நீரே
 ஆதாரமாக விளங்குகின்றது. உப்பும் நெல்லும் பண்டமாற்றாக விற்ற
 செய்தியும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

கடற்செல்வங்களுள் தலையாயதாகப் போற்றப்படுவதில் ஒன்று
 சங்காகும். இச்சங்கை கடலில் முழுகி எடுத்ததை,

வலம்புரி முழுகிய வான்திமிழ் பரதவர்

(அகம் 350: 11)

என்ற வரி எடுத்துரைக்கின்றது. இச்சங்கைக் கொண்டு அணிகலன்கள்
 பலவற்றைச் செய்துள்ளனர்.

கொடுமணலில் கீடைத்த சங்குக் குவியல் படம் சங்கு வளைத் துண்டு

சங்கைப் போல முத்துக்குளித்தலும் முக்கியத் தன்மை
பெறுகின்றது. கொற்கையில் முத்துக்கள் விளைந்துள்ளதை,

முத்துப் படு பரப்பின் கொற்கை முன் துறை

(நற். 23: 6)

என்ற வரி தெரிவிக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட முத்துக்களைப் பரதவர்
விலை கூறி விற்றதை,

வளை படு முத்தம் பரதவர் பகரும்

(ஐங். 195: 1)

என்ற வரியால் அறியலாம். இம்முத்துக்களுக்குக் கடலே ஆதாரமாக
விளங்கியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. முத்துப் பிறத்தலிலும் மழைநீரின்
அவசியம் அடங்கி இருப்பது உணரத்தக்கதாகும். கடல் சார்ந்தே
மீன்பிடித்தல் நடைபெற்றுள்ளது.

பெரு மீன் கொள்ளும் சிறுகுடிப் பரதவர்

(நற். 219: 6)

என்று மீன்பிடித்தல் தொழில் பேசப்படுகின்றது.
வற்றலாக்கியதை,

இம்மீன்களை

மிகு மீன் உணக்கிய புது மணல்

(நற். 63: 2)

என்ற வரி தெரிவிக்கின்றது.

வேளாண்மை சார்ந்த ஆநிறை மேய்த்தலுக்கு, கார் கால
மழையே அடிப்படையாக விளங்குகின்றது.

அழகிய மணிகளை அடித்துக்கொண்டு வருவதில் அருவி
முக்கியத்துவம் பெறுவதை,

அருவரை மருங்கின் ஆய்மணி வரன்றி
ஒல்லென இழிதரும் அருவி

(ஐங். 233. 2,3)

என்ற வரிகள் தெரிவிக்கின்றன. நீராதங்களைச் சார்ந்து மேற்கண்ட
தொழில்கள் சுட்டப்பட்டாலும் கடல் வணிகமே நீராதாரங்களின்
முக்கியப் பயனாக விளங்கியதைச் சங்ககாலத் துறைமுகங்கள்
சான்று பகர்கின்றன.

சோழ நாட்டுத் துறைமுகமாகிய காவிரிப்பும்பட்டினத்தில்
கடல்வழியாகப் பல பொருட்களை ஏற்றுமதி, இறக்குமதி செய்தனர்
என்பதை,

நீரினின்றும் நிலத்து ஏற்றவும்
நிலத்தினின்று நீர்ப் பரப்பவும்
அளந்து அறியாப் பல பண்டம்
வரம்பு அறியாமை வந்து ஈண்டி
அருங் கடிப் பெருங்காப்பின்

(பட்டின.129 - 133)

என்ற வரிகள் தெரிவிக்கின்றன. இங்கு படகுத்துறை இருந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது. கடல் வாணிபத்தில் அரிய ஆரணங்களும் இறக்குமதி செய்யப்பட்டதை,

அருங் கலம் தரீஇயர் நீர் மிசை நிவக்கும்
பெருங் கலி வங்கம் திசை திரிந்தாங்கு

(பதிற்று. 52: 3,4)

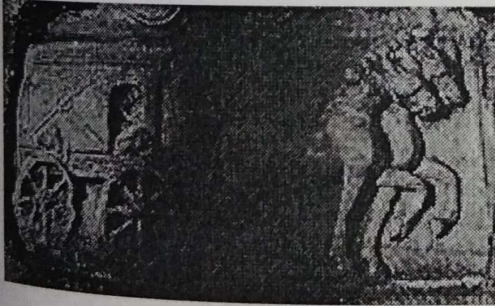
ஆகியவரிகள் தெரிவிக்கின்றன. பல்வேறு மொழிகள் பேசும் மக்கள் ஒன்று கூடி ஆரவாரிக்கும் அங்காடிகள் குறித்து மதுரைக்காஞ்சி குறிப்பிடுகின்றது.

கடல் வணிகத்தில் யவனர்கள் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றனர் என்பதையும் அதற்கு அவர்கள் சேர நாட்டுத் துறைமுகமாகிய முசிறியைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பதையும்,

யவனர் தந்த வினைமாண் நன்கலம்
பொன்னொடு வந்து கறியொடு பெயரும்
வளம்கெழு முசிறி.....

(அகம். 149: 9 - 11)

என்ற வரிகள் தெரிவிக்கின்றன.

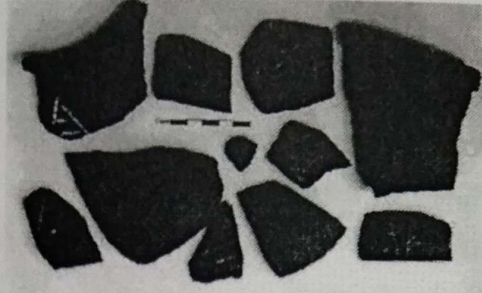
பண்டைய உரோம நாட்டு குதிரை வண்டிகளும், மீதவைகளும்

கடற்கரைப் பகுதிகள் ஏற்றுமதி, இறக்குமதிக்குப் பெரிதும் உதவிய பாங்கினை இங்கு உணரலாம். இவ்வணிகத்திற்கு,

உலகுகிளர்ந் தன்ன உருகெழு வங்கம்

(அகம். 255: 1)

உதவியுள்ளன.

கொவை - பேரூரில் கீடைக்கப் பெற்ற சங்க காலப் பாளை ஓடுகளில்
கப்பல்கள், நிதவைகளின் குறியீடுகள் சூழப்பதைக் காணலாம்.
(க.மு. 1ஆம் நூற்றாண்டு)

“உலகில் முதன்முதலில் கடலில் நாவாய் செலுத்திக் கடல்
வாணிகம் செய்தவர் தமிழர் என்பது உலகம் ஒப்புக்கொண்ட
உண்மை. அதன் விளைவாகக் கப்பலைக் குறிக்கும் தமிழ்ச்
சொல்லான நாவாய் ஆங்கிலத்தில் ‘Navy’ என வழங்குகிறது” (இரா.
மதிவாணன், கடல் கொண்ட தென்னாடு முதல் சிந்துவெளி வரை, ப.
104).

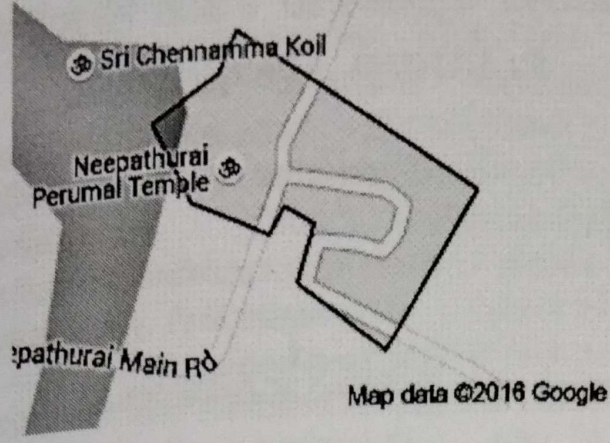
பாண்டியர்களின் சிறப்பு மிக்க துறைமுகமாகக் கொற்கை
விளங்கியுள்ளது. பேரிசைக் கொற்கை (அகம். 296: 10), கலிகெழு
கொற்கை (அகம் 350: 13) ஆகிய வரிகள் அதன் சிறப்பினை
உணர்த்தும். மருங்கூர்ப்பட்டினமும் முக்கியத் துறைமுகமாக
விளங்கியுள்ளது. சேரர்களின் மற்றொரு துறைமுகம் தொண்டி ஆகும்.
நீர்ப்பாயல் துறை என்னும் துறை பற்றி,

நீர்ப்பெயற்று எல்லைப் போகி
திமிலர் முதலியோர் உறையும் பட்டினம்
.....

வால்உளைப் புரவியொடு வடவளம் தருஉம்
நாவாய் சூழ்ந்த நளிநீர்ப் படப்பை
மாடம் ஓங்கிய மணல்மலி மறுகின்
பரதர் மலிந்த பல்வேறு தெருவின்
சிலதர் காக்கும் சேண்உயர் வரைப்பின்

(பெரும். 317 - 324).

என்று கூறப்படுகின்றது. இதிலிருந்து ‘நீர்ப்பாயல் துறை’ என்பது
வணிகச் சிறப்புப் பெற்ற பண்டக சாலைகள் நிறைந்த துறைமுகமாக
விளங்கிய தன்மையினைக் காணமுடிகின்றது.

தீவன்னாமலை மாவட்டம் தென்பென்னை ஆற்றின் அருகில் 'நீபத்துறை'

நீராதாரங்களே நாகரிகத்தின் தொட்டில்களாக விளங்குகின்றன என்பதற்கு மேற்கண்ட துறைமுகங்களே சான்றுகளாகும்.

